

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۰۵ مارچ ۲۰۲۰

نابودی سرمایه داری، شرط رهائی کارگران

شدت گیری تضادهای طبقاتی در جامعه ایران و رشد روز افزون مبارزات کارگران و ستمدیدگان در سال های اخیر که اوج خود را در قیام های دی ماه [جدی] ۹۶ و آبان [عقرب] ۹۸ به آشکاری نشان داد، نه تنها خواست سرنگونی جمهوری اسلامی را که از سوی صدها هزار نفر در کف خیابان فریاد زده شد، با وضوح در مقابل دید همگان قرار داد، بلکه فراتر از آن آشکار ساخت که سیستم سرمایه داری در ایران نیز مورد حمله کارگران و زحمتکشان، قرار دارد. بروز واقعیت فوق در این ابعاد، مسلماً یک پدیده نوین و نیرو بخش در جنبش انقلابی توده های تحت ستم ایران می باشد.

اگر چه شعار "کارگران بیدارند، از استثمار بیزارند" که از دیر باز از طرف کارگران آگاه مطرح می شود، خود به واقع شعاری علیه سرمایه داری است، اما در جریان قیام های دی [جدی] و آبان ماه [عقرب] و خیزش ها و تظاهرات توده ئی نیز شعارهایی با چنین مضمونی مطرح شده اند. در این مسیر اکثریت پا برهنگانی که با تهور و جسارت ستودنی جهت سرنگونی جمهوری اسلامی به خیابان ها آمده بودند و بروشنی فریاد می زدند که "جمهوری اسلامی نمی خواهیم، نمی خواهیم"، شعار ایجابی خود را "نان، کار، آزادی" قرار داده بودند که تنها با نابودی سیستم سرمایه داری وابسته ایران قابل تحقق می باشند.

در واقعیت امر، توده های به پا خاسته که اکثریتشان را کارگران شاغل، کارگران بیکار، قشرهای زحمتکش و تهیدستان حاشیه نشین شهرها تشکیل می دهند، در شرایطی که جانیشان از مظالم نظم حاکم، نظامی که ستم و استثمار و گرانی و تورم و فقر ذاتی آن می باشد، به لب رسیده، توده هایی که در نظم ظالمانه حاکم در فقر و فلاکت رها شده اند، خواهان نابودی مناسبات ظالمانه سرمایه داری در کشور خود می باشند. همان مناسبات و نظامی که جمهوری اسلامی با شکنجه و زندان و اعدام به حفاظت از آن برخاسته است. اما حتی با نگاهی به برخی از شعارها که در خیزش های توده ئی اخیر، چه از طرف دانشجویان و روشنفکران مبارز و همچنین عناصر آگاه طبقه کارگر و چه از طرف بخشی از توده ها فریاد زده شد، همچون "گرانی، تورم، بلای جان مردم"، "مرگ بر آخوند سرمایه دار"، "استثمار، بیکاری، مرگ بر سرمایه داری"، "ستم، سرکوب، استثمار، منطق سرمایه دار" و یا "مرگ بر حاکمان سرمایه" بروشنی حاکی از آنند که این شعارها از یک طرف انعکاس خود شرایط عینی می باشند که در آن، سرمایه داری وابسته ایران با فقر و فلاکت و هزاران مصیبتی که این سیستم برای اکثریت آحاد جامعه به بار آورده، ضرورت نابودی وجود گنبد خود را به

نمایش گذاشته است و از طرف دیگر بیانگر آگاهی بخش هائی از جامعه کارگران شاغل، کارگران بیکار و تهیدستان حاشیه نشین شهر ها و روشنفکران مبارز ایران- نسبت به این واقعیت می باشد.

از طرف دیگر، نباید فراموش کرد که در شرایطی که به قول لنین در دوره ای از رشد سرمایه داری (وقتی که این سیستم به مرحله امپریالیسم رسیده است)، "سیادت سرمایه به طور کلی به سیادت سرمایه مالی" تبدیل شده است، حمله به بانک ها و به آتش کشیدن بیش از ۷۰۰ بانک در یک فاصله کوتاه در جریان قیام آبان ماه [عقرب] در اکثر شهرهائی که مردم به پاخواستند، عملاً نمودار مورد حمله قرار گرفتن سرمایه مالی بود.

از سوی دیگر در برخورد به برخی شعارهائی که از سوی مردم سر داده شده، متوجه می شویم که به رغم ناروشتی هائی که در رابطه با رژیم جایگزین در بین مردم وجود دارد، اما اکثریت اهالی در رابطه با برخی نیروها که از سوی امپریالیست ها به عنوان جانشین برای جمهوری اسلامی علم شده اند، موضع روشنی دارند. برای نمونه شعار های زیر نشان می دهند که اکثریت مردم علیه بازگشت سلطنت پهلوی که در طی ۵۷ سال با قتل و جنایت بر مردم ما فرمانروائی کردند، می باشند. وقتی مردم فریاد می زنند: "نه شاه می خوایم، نه پاسدار، مرگ براین دو کفتار"، یا شعار می دهند که "نه شاه می خوایم، نه رهبر، نه بد می خوایم، نه بدتر" و یا می گویند: "چه شاه باشه، چه رهبر، مرگ بر ستمگر" موضع روشنی را در این زمینه به نمایش می گذارند.

شکی نیست که موضع علیه سلطنت از طرف توده ها، آن هم در شرایطی که رسانه های امپریالیستی از چند سال پیش با روش های عوامفریبانه به نفع سلطنت تبلیغ می کنند، با مطالبات اساسی توده ها کاملاً در انطباق قرار دارد. سلطنت پهلوی چه در دوران طولانی در قدرت بودن رضا شاه و چه پسرش محمد رضا شاه در عمل نشان داده است که با چنگ و دندان از سرمایه داران داخلی و امپریالیست ها دفاع کرده و به همین منظور هم، این دو پادشاه در دوره حاکمیت شان با اعمال دیکتاتوری هر صدای مخالفی را در گلو خفه کرده اند. در حالی که توده ها خواهان "نان، کار، آزادی" هستند که با نابودی سرمایه داری وابسته ایران و رژیم دیکتاتور حافظ آن امکان تحقق پیدا می کند.

با توجه به این امر که با ادامه سلطه سیستم سرمایه داری در ایران، پایانی بر فقر و فلاکت و بیکاری و گرسنگی و فساد گسترده و هزاران بلا و مصیبت وارد بر توده ها وجود نخواهد داشت، در صورتی که به فرض، امپریالیست ها پسر شاه (رضا پهلوی) را به تخت سلطنت بنشانند، نه تنها دردی از دردهای بیشمار مردم ما حل نخواهد شد، بلکه بیشک دردهای جانکاه دیگری نیز به دردهای مردم اضافه خواهد شد. اتفاقاً این "تحفه" باقی مانده از سلطنت پهلوی، به رغم برخی ژست های دموکراتیک و مردم فریب، هنوز به قدرت نرسیده خواهان باقی ماندن ارتش و سپاه پاسداران این اصلی ترین ابزارهای سلطه سرمایه داران در ایران می باشد. در نتیجه همین یک حرف نقد وی، همه وعده های نسیه و دروغینش را نقش بر آب می سازد.

تاریخ انقلابات واقعی در جهان و در ایران ثابت کرده که پیروزی انقلاب مردم ایران منوط است به بسیج توده های ستمدیده در زیر پرچم کارگران انقلابی متشکل و آگاه به ایدئولوژی خود یعنی مارکسیسم-لنینیسم. وقتی در جریان خیزش های توده ئی در دیماه [جدی] ۹۶ شعار "درد بر کارگر، مرگ بر ستمگر" سر داده شد، وقتی در آبان ماه [عقرب] ۹۸، شعارهائی چون "درد بر کارگر، مرگ بر ریاکار"، "زنده باد آزادی طبقه کارگر" شنیده شد و بر در و دیوارها شعارهائی نظیر "انقلاب، جشن کارگران" و "جز زنجیرهایمان چیزی برای از دست دادن نداریم" نقش بست، این شعارها و شعارهای مشابه، وزن رو به رشد طبقه کارگر ایران در تحولات کشور را نشان دادند. واقعیت این است که انقلاب توده های ما تنها با رهبری طبقه کارگر است که می تواند در پروسه رشد خود سیستم سرمایه داری را از بین برده و بر فقر و فلاکت و تبعیض و خفقان و ستم و استثمار نقطه پایانی بگذارد. تحقق همه مطالبات کارگران و

زحمتکشان و حاشیه نشینان و به طور کلی گسستن زنجیر های اسارت توده های تحت ستم ما، در گرو پیروزی انقلابی به رهبری طبقه کارگر می باشد و این امر منوط به متشکل شدن کارگران در جریان مبارزه مسلحانه ای است که کارگران مبارز و روشنفکران آگاه و انقلابی امروز باید اولین بنای آن را با تشکیل گروه های سیاسی-نظامی پی افکنند.

به نقل از: ماهنامه کارگری، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۷۳ ، پانزدهم بهمن ماه [دلو] ۱۳۹۸